

حضرت صالحعلیشاه

ملجاء الامجاد و ملاذ الاوتاد العالم الصمدانی و العارف السبحانی المؤید بالتأييدات الربانية و مبين الاسرار الالهية قطب العارفين و صالح المؤمنين اية الله العظمى في الارضين المولى المؤمن مولانا الحاج شيخ محمد حسن صالحعلیشاه^۱ روز چهارشنبه ۸ ذیحجه سال ۱۳۰۸ قمری مطابق با ۲۴ تیر ۱۲۷۰ شمسی در بیدخت گناباد متولد شدند. ایشان فرزند ارشد و جانشین منصوص حضرت نورعلیشاه ثانی هستند. پس از ایام کودکی، علوم مختلف دینی اعم از نقلی و عقلی را نزد جد بزرگوار خود حضرت سلطانعلیشاه و پدر عالی مقدار و اساتید محلی در بیدخت گناباد فرا گرفتند. در سال ۱۳۲۷ قمری پس از شهادت حضرت سلطانعلیشاه به دست مبارک پدر بزرگوار وارد سلوک الی الله گردیدند. سپس برای تکمیل تحصیلات به اصفهان عزیمت و نزد اساتید مشهور آن زمان مانند آخوند ملا محمد کاشانی و جهانگیر خان قشقایی کسب علم کردند، و در ضمن اشتغال به تحصیل از تزکیه نفس و تجلیه قلب و تخلق به اخلاق حسنه فروگذاری نمی کردند، به نحوی که نزد همه مدرّسین و طلباب به حسن سیرت مشهور گردیدند. پس از بازگشت به گناباد در ۲۰ شعبان ۱۳۲۸ از طرف پدر بزرگوار مجاز به اقامه نماز جماعت فقرا و در ۱۱ ربیع الثانی ۱۳۲۹ مجاز در دستگیری و ارشاد طالبان راه با لقب صالحعلیشاه گردیدند و پس از رحلت

حضرت نورعلیشاه به جانشینی ایشان رسیدند و به هدایت طالبان و رسیدگی به احوال مردم و فقرا مشغول شدند. با این همه از انجام امور خیریه از قبیل تعمیر مساجد و احداث قنوات و تکمیل مزار سلطانی بیدخت و ساختمانهای عام المنفعه مانند بیمارستان و مدرسه و مسجد فروگذاری نکرده و در عین حال از طریق کشاورزی امرار معاش می نمودند آثار خیریه ایشان در گناباد کاملاً مشهود است. از آن بزرگوار در عین تسلط کامل علمی و تدریس علوم دینی، فقط تعدادی مکتوبات و رساله شریفه پند صالح برجای مانده که به تنهایی حاکی از علو مراتب علمی و عرفانی ایشان است.

حضرتش در سحرگاه پنج شنبه ۹ ربیع الثانی ۱۳۸۶ قمری مطابق با ۶ مرداد ۱۳۴۵ شمسی عالم فانی را ترک و به وصال دلدار رسیدند. مزار مطهر ایشان در جوار مرقد جد بزرگوارشان در بقعه متبرکه سلطانی در بیدخت گناباد می باشد.

(۱) در نوشتن بخشی از این قسمت از کتاب خورشید تابنده و کتاب یادنامه صالح استفاده شده است.